

מקור המאמר בזהר פרשות יתרו דף ח' ע"ב

בַּיּוֹם דְּשֶׁבֶת, בְּסֻעֻדַּתָּא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח) אֶז תִּתְעַג עַל יְיָ. עַל יְיָ וְדַאי. דְּהַהִיא שְׁעַתָּא אֲתַגְּלִיא עַתִּיקָא קְדִישָׁא, וּכְלָהו עַלְמִין בְּחִדּוֹתָא, וּשְׁלִימָיו וְחִדּוֹתָא דְּעַתִּיקָא עַבְדִּין, וְסֻעֻדַּתָּא דִילִיה הוּא וְדַאי.

בְּסֻעֻדַּתָּא תְּלִיתָה דְּשֶׁבֶתָא, כְּתִיב וְהַאֲכַלְתִּיךְ נָחָלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. דָא הִיא סֻעֻדַּתָּא דְזַעַיר אָפִין, דְהַוִּי בְּשַׁלִימָותָא. וּכְלָהו שִׁיחָא יוֹמִין, מְהַהִיא שְׁלִימָו מִתְבָּרְכוֹן. וּבְעֵי בָּר נְשׁ לְמַחְדִי בְּסֻעֻדַּתָּה, וְלֹא שְׁלָמָא אַלְין סֻעֻדַּתָּי, דְאַיִן סֻעֻדַּתָּי מִהִימָנָותָא שְׁלִימָתָא, דִזְרָעָא קְדִישָׁא דְיִשְׂרָאֵל, דַי מִהִימָנָותָא עַלְאָה, דָהָא דִילְהֹן הִיא, וְלֹא דַעֲמִין עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֹלּות. וּבְגִינִי כֵּךְ אָמֵר, (שםות לא) בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל.

תָא חַי, בְּסֻעֻדַּתָּי אַלְין, אַשְׁתָמֹדָעָן יִשְׂרָאֵל, דְאַיִן בְּגִינִי מַלְפָא. דְאַיִן מַהִיכְלָא דַמְלָפָא, דְאַיִן בְּגִינִי מִהִימָנָותָא, וּמְאן דְפָגִים חַד סֻעֻדַּתָּא מַנְיָהוּ, אַחֲיו פְּגִימָותָא לְעַילָא,

נֹדִיעָם יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם מַהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַאמֹנָה, וּמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדַּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוּ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שְׁאַינוּ מַבְנֵי

בַּיּוֹם הַשְּׁבֶת, בְּסֻעֻדַּה הַשְׁנִיה כְּתִוב אֶז תִּתְעַג עַל הָאָזְנָה עַל הָאָזְנָה וְדַאי. שָׁאוֹתָה שְׁעוֹה נְגַלָה הַעֲתִיק הַקָדוֹשׁ, וְכָל הַעֲלָמָות בְשִׁמְחָה, וְהַשְׁלָמָות וְהַחֲדָה שֶׁל הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׁים, וְזֹהַי סֻעֻדַּתוֹ וְדַאי.

בְּסֻעֻדַּה הַשְׁלִישִׁית שֶׁל שְׁבָת כְּתִוב וְהַאֲכַלְתִּיךְ נָחָלָת יַעֲקֹב אָבִיךְ. זֹהַי הַסֻּעֻדַּה שֶׁל זַעַיר אָנְפִין שַׁהוּא בְשִׁלְמָות. וְכָל שְׁשָׁת הַיָּמִים מִאַתָּה שְׁלָמָות מִתְבָּרְכִים. וְצִרְיךְ אָדָם לְשָׁמַח בְּסֻעֻדַּתוֹ וְלַהֲשִׁlim סֻעֻdot הַלְלוּ, שְׁהָן סֻעֻdot הַאֲמֹנוֹה הַשְׁלָמָה שֶׁל זָרָע קָדוֹש שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שַׁהָאֲמֹנוֹה הַעֲלִyon הִיא שְׁלָהָם וְלֹא שֶׁל עַמִּים עַזְבִּי עַבּוֹדָת כּוֹכְבִים וּמְזֹלּות. וּמְשׁוּם כֵּה אָמֵר, (שםות לא) בְּגִינִי וּבִין בְּגִינִי יִשְׂרָאֵל.

בָא וּרְאָה, בְּסֻעֻdot הַלְלוּ נֹדִיעָם יִשְׂרָאֵל שְׁהָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשְׁהָם מַהִיכְלָה הַמֶּלֶךְ וּבְנֵי הַאמֹנָה, וּמַי שְׁפֹוגָם סֻעֻדַּה אַחַת מֵהֶם, מִרְאָה פָגָם לְמַעַלָה, וּמִרְאָה אֶת עַצְמוֹ שְׁאַינוּ מַבְנֵי הַמֶּלֶךְ הַעֲלִyon, שְׁאַינוּ מַבְנֵי

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונוחנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנום וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הימים והחגים ציריך אדם לשמה ולשמה את העניים, ואם הוא שמה לבודו ולא נוthen לעניים - ענסו רב, שחרי לבודו שמה, ולא נוthen שמה לאחר. עליו כתוב (מלacci ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמה בשבת, אף על גב שלא נוthen לאחר - לא נוחנים עליו ענש כבשאר הימים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכותב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה שבת לא אמר.

ומশום לכך כתוב בגין ובין בני ישראל. ומשם שכל האמונה נמצאת בשבת, נוחנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עלינה, נשמה שכל השלמות בה, בוגמת העולם הבא. ומשם לכך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

ואחוי גריםיה דלאו מבני מלכਆ עלאה הויא, דלאו מבני היכלא דמלכਆ הויא דלאו מירעא קדישא דישראל הויא. ויהבין עלייה חומרא רתלה מלין, דינא רגיהם וגוי.

וთא חוי, בבלחו שאר זמנים וחגין, בעי בר נש לחדי, ולמחדי למסבni.iae. ואי הויא חדי בלחוודי, ולא יהיב למסבni.iae. עונשיה סגי, דהא בלחוודי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עלייה כתיב, (מלacci ב) וזריתני פרש על פניכם פרש חגיכם.iae. ואי איהו בשפתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עלייה עונשא, בשאר זמנים וחגין, כתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. כתיב (ישעה א) חדשיכם ומועדייכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגינוי כך כתיב, בגין ובין בני ישראל. ומשם דכל מהימנותא אשתקה בשפתא, יהבין ליה לרבר נש נשמה אחרת, נשמה עלה, נשמה דכל שלימו בה, בודגמא דעלמא דאתני. ובגינוי כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקידשא בריך הויא. שמא דאייה שלים מכל סטרוי.垓. ומכל צדדי.

אמר רבי יוסף, ודע כי כך הוא. ווי ליה לבר נש,
دلוא אשלים חדרותא דמלכא קדיישא. ומאן
חרזרותא דיליה. אלין תלת סעודתי מהימנותא.
סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו. וכלהו
חרדו על חרדו מהימנותא שלימותא, מכל טרווי.

תאנא, בהדין יומא מתעטרו אבahn, וכל בגין
ינקין, מה דלאו הבי בכל שאר חgin
וימניין. בהדין יומא, חייביא דגיהנם נייחין. בהדין
יומא, כל דיגין אתכפיין, ולא מתערין בעלמא.
בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטראי שלימים.
בזה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעולם. ביום זהה התורה מתעטרת בעטרות שלמות.

אמר רבי יוסף, ודע כי הוא.
אווי לאדם שלא משלים את
שמחה המלך הקדוש. ומהי
שמחתו? אלו שלש הסעודות
של האמונה, סעודות
שאברהם יצחק ויעקב
כלולים בהם, וכלם שמחה
על שמחה, אמונה שלמה
מכל צדדי.

שנינו, ביום זהה מתעטרים
האבות, וכל הבנים יונקים,
מה שאין בן בכל שאר
הaggerim והזמנים. ביום זהה
רשעי הגהנם נחים. ביום
זה כל הדינים נכפים ולא מתעטרים בעטרות שלמות.

ספר אור הזהר (עמוד 417)

ו) תלמוד ספר הזהר רק למן השם יתברך

ללמוד קבלה ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללמד בלחידי איזה גדור מפה. ולא תמצא זה. רק תלמוד ספר הזהר. אבל לפני כל למוד תישב את עצמך שלא יהיה מוצאות אנשים מלמדה, רק למן השם יתברך. ולא כל העתים שותות: פעמיים שתוכל למד בחשך גדול למן השם יתברך, אם תוכה להתפלל במחשבה זהה, ולפעמים במחשבה קטינה, אבל הכל במחשבה למן השם יתברך.
(ורוב משלים פיבוש מדברי, ישר דברי אמר, עמוד כ"ה)

ז) חובה ללמד חכמת האמת בלי שום ספק

ההשגהה, כבר אמרנו שהיא מה שבין הבורא לבוראו, והרי מקומה הוא העיוון באילוקותו. נעשרה הקש עתה: הקדוש ברוך הוא מצוה אוטנו שנדע השגהה, והרי אנו רוצים למד מה שירידינו השגהה זאת. ומה שירידינו השגהה זאת אין אלא חכמת האמת, שהיא העיוון באילוקותו יתברך samo. אם כן הרי אנו רואים בלבד ספק חובה ללמד חכמת האמת.

(רבינו הקרוש משה חיים לוצאטו הרכמת'ל זכותו בין עליינו שער רמה"ל, מאמר הופת, עמוד פ')

ח) אין יותר חשיבות מדريשת סתורי תורה, מפני שהם נוגעים באלקיות

אין ספק שמכל דרויי העולם אין חשיבות מדريשת סתורי תורה מפני שהם נוגעים באלהות, כי מיציאות כל מה שנשתן תורה לישראל הפונה לדעת האלהות ולעבורה.

(רhom'ך רבינו משה קורדובאי, דעת אמת אביה, ח)

ט) חכמת האמת היא רק להAIR על מה שחייב בתוכו של אדם

איןנו מחדשים דבר. עבורתנו היא רק להAIR על מה שחייב בתוכו של אדם.

(רבינו מנחם מנדר מקוזק זכותו בין עליינו אמר)